

Prva nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2013.

Igor Knižek

FERAL ŠINJORINE BEPINE

Dramski tekst za djecu

Likovi:

LUCIJANO, sedamdeset godina, mrzovoljan, hromi starac

BEPINA, sedam godina, najmlađe dijete u siromašnoj obitelji

GAVRAN

ŠJORA MARGARETA

BARBA LUKA, šezdeset devet godina, ribar

ANĐEO

Prizor 1. SUTON – RIVA MALOG PRIMORSKOG MJESTA

(Lucijano, sedamdeset godina, mrzovoljan hromi starac koji pali feralne.)

Bepina, sedam godina, najmlađe dijete u sirotinjskoj kući. Prolaznici.)

(Lucijano hoda prema rivi. Nosi opremu za paljenje ferala. Čuju se njegovi koraci, škripa ljestava, šum mora i galebovi.)

LUCIJANO: Eto ti ga na, već se mračí... Opet će me ovi gradski kicoši i šjore ispod obrve gledat ća nisam već upalija feralne! E ako im se ne sviđa, neka si ih sami pale!

A evo i prvoga, da se popnem na ove svoje stare skale... Dobro da još nisam propa kroz njih...

(Stenje od napora.)

Ajde gori, feralu, gori! Ma ća nećeš?! Gori, reka sam ti! A evo opet i one male Bepine...

(Prilazi Bepina i još iz daljine viče.)

BEPINA: Barba Lucijaaaanoooo!

LUCIJANO: E dite, dite!

Otkad joj je nona umrla, svaki me dan čeka kod svog ferala i oće da prvo upalim njen iako je četvrti po redu! A ća ovaj neće gorit, ko da zna da se žirim pa mi se ruga!

Eto ti malo parafina...

(Čuje se točenje ulja iz posudice.)

BEPINA (veselo): Barba Lucijano, barba Lucijano! Morate prvo moj feral upalit! Vidite da vam neće drugi gorit dok ne upalite moj!

LUCIJANO: E slušaj me ti, mala mangupice, sad moram silazit! Neka ti bude, ali onda trk kući učit za školu! *(Lucijano silazi s ljestava i opet stenje od napora.)* O starosti, kamo ti se žuri?!

BEPINA: Učila sam po danu, barba Lucijano, pa ne mogu uz sviće učit!

LUCIJANO: Evo dite, opet tvoj feral gori prvi! A sad biži kući!

BEPINA: E, barba Lucijano, vidila sam vas na barci danas! Jeste uvatili koju ribu?

LUCIJANO (glumi ljutnju): Jesam, ulovija sam jednu s velikim jezikom, rekla je da se zove Bepina.

BEPINA (*uz smijeh*): Ma kako će se riba zvat Bepina? A ko ju je tako nazva?

LUCIJANO (*ozbiljno*): U, moram malo sist, križa me uvatila! Tu ću malo na ovaj stupić sist di sam barku zaveza... (*Dok sjeda, stenje od boli.*) E, mala, priča sam ja s ocem svih riba i on mi je reka da je svoju kćer s najvećim jezikom nazva Bepina. I danas sam je ulovija i sad ću je izist.

BEPINA: Ma ne morete izist ribu koja se zove ka i ja! Ja ću je pustit u more i spasit!

LUCIJANO: E, onda ću ja tebe hitit u more da mi uvatiš drugu.

BEPINA: Nemojte, barba Lucijano, ja vam ne znam plivat!

LUCIJANO: E, sram neka te bude ća ne znaš! Neka te mater nauči. Sad me pusti s mirom, moram dalje palit ferale! (*Lucijano ustaje s mukom.*) Uh, ća sam iša sist, sad ne mogu ustati, ajme... Valja mi dalje palit ferale!

BEPINA: Još bi vas tila nešto pitat...

LUCIJANO: Ne hodaj više za mnom, već je skoro noć, a ja još nisam ferale užga! Ovaj sedmi me zafrkaje svaki dan! Gori, nesritniče, gori!

BEPINA (*zabrinuto*): Ajme, koliko vam ih je još ostalo!

PROLAZNIK: Ajmo, Lucijano, ajmo! Svaki dan ih užgaš sve kasnije!

Prizor 2. NOĆ – RIVA

LUCIJANO (*sebi u bradu*): Ma vidi ga kako se šepiri! A i vi ostali, ća ste zinuli ka kanjci... Bolje idite kući spat!

BEPINA (*zabrinuto*): Barba Lucijano, da vas ipak pitam... Oćete vi skoro ić ća?

LUCIJANO (*iznenađeno*): Ma di bi iša dite, vidiš da nisam užga sve ferale!

BEPINA: Ma mislila sam tamo di se ide kad više nisi na ovome svitu... A tila sam vas baš to pitat... Di se to ustvari ide?

LUCIJANO (*tužno*): Svi mi ća živimo uz more na kraju idemo ocu svih riba.

(*Bepina se nasmiješi.*)

BEPINA: Pa onda znam di ću vas opet nać!

LUCIJANO (*ozbiljno*): Pogledaj u nebo, vidiš da će nevera! Idi kući, mater će ti se zabrinut!

(U daljini se čuje grmljavina.)

BEPINA: Ma gleda ona na mene sa škura... Ali ako bi vi tili da ja idem, barba Lucijano, ja onda idem... Laku noć!

LUCIJANO: Laku noć, mangupice... *(Čuju se koraci kako odlaze, počinje puhati vjetar. Čuje se pljuskanje valova.)* Asti Gospe, sad još i bura! Vidi, gasi mi ferale! Pa nemoj mi ferale gasit, zašto sam ih onda palija?! A ća je zapuvalo, još malo pa će me u more odnit!

(Odjednom se kroz vjetar začuje kriještanje gavrana, a zatim dubok glas.)

GLAS: E, moj Lucijano, svjetla ti se gase, jedno po jedno! Koliko ti je još plamena do kraja ostalo, starino?

LUCIJANO: Ma, ko je to reka?! Pokaži se da te vidim!

GLAS: Dobro pogledaj svoje ferale, jer ovo je zadnji dan što si im svjetlo darivao. Evo me gore na feralu iznad tebe pa me dobro pogledaj!

LUCIJANO: Ma vidi ovo! Gavran pa govori! Sad kad sam i to vidiya, moram opet sist! A di to ferali idu, da sam ih užga zadnji put?

(Gavran zagrakće kao da se podrugljivo nasmijao.)

GAVRAN: Ne idu ferali nikamo, starino! Ti si taj što na put kreće.

(Još jači vjetar, još jače pljuskanje valova, galebovi.)

LUCIJANO *(sebi u bradu):* A ja sam isto ka tovar kad s gavranom čakulam! Ko mi se to tamo ruga iza kantuna? Sutra će mi se cila riva smijati! Ma idem ja na bevandu, pa neka se svi ferali pogase, a ća ću im ja! *(Čuje se snažno fjukanje vjetra, valovi, galebovi.)* Aaaaa, ća je ovo?! Ne mogu se s mista pomaknit!

GAVRAN: Ne slušaju te baš noge, starino, je li?! Jedino mjesto kamo ti ideš je ono kamo te JA vodim!

LUCIJANO: Znači tako, stvarno si doša po mene... Mislija sam da će po mene doć bili anđeo, a tebe su mi poslali!

GAVRAN: Kako si zaslužio, tako ti je i poslano, starino... Skupi zadnje snage, digni se i pođimo!

(Lucijano s mukom ustane. Jaukne od boli.)

LUCIJANO: Samo tako? Bez da se pozdravim sa svitom?

GAVRAN: A s kime bi se ti pozdravio, starino? Pita li te itko za zdravlje? Zna li itko da postojiš, dok s feralima ne okasniš?

LUCIJANO: Imaš pravo... Ali bi li mi ipak nešto učinija?

GAVRAN (*grakne*): Nisu me poslali da ti išta ispunim, samo da te na drugu stranu odvedem. No ipak, reci... Zadnja želja je zadnja želja!

LUCIJANO: Znaš ća bi tija... Tija bi samo na jedan dan opet bit mladić. A onda mogu s tobom i na kraj svita otić!

GAVRAN: Ispunit ću ti tu želju, jer nisi bio zao, ali slijepo provodi dva pravila što ću ti ih postaviti. Prvo je da nitko ne smije znati tko si uistinu. Drugo je da više ne smiješ upaliti nijedan feral.

LUCIJANO (*začuđeno*): Prvo mi je jasno, ali zašto ne smim za oproštaj još jedan put užgat ferale?

GAVRAN: Ne pitaj zašto! Cijeli život bio si svojeglavo, čangrizavo gundalo, pa si to i sada kada trebaš na vječni počinak poći! Ogriješiš li se o ova pravila, skupo ćeš platiti svoj neposluh, starče, jer ću uzeti ono do čega ti je najviše stalo!

LUCIJANO (*tiho, sebi u bradu*): On će meni uzet SVE!? A ća je to, da mi je znat?! Žena mi je otišla prije mene, a kako će uzet moju barku, da mi je i to vidit! Ništa drugo i nemam! (*Glasnije, prema gavranu.*) Dobro, ništa nikome neću reć, a ferale neću ni pogledat, samo ću uživat svoj zadnji dan uz moje more! Idem sad leć, propuvalo me ka sklepana vrata...

GAVRAN: Idi, starče, a sutra oko ponoći ponovno ćemo se sresti...

LUCIJANO: A ti ne ideš sa mnom? Pa nisi me još u mladića pretvorija!

GAVRAN: Sve u svoje vrijeme, Lucijano!

LUCIJANO: Kostu moje, laku noć, ako ništa drugo, sutra ćete se konačno odmorit!

(*Svira neka uspavanka. Lucijano hrće.*)

Prizor 3. DAN – LUCIJANOVA SPAVAĆA SOBA

(Mladi Lucijano, dvadeset sedam godina)

(*Mladi Lucijano se naglo probudi. Čuje se kako krevet zaškripi jer se dignuo u sjedeći položaj.*)

LUCIJANO: Asti Gospe, koliko sam spava? Pa ja sam još tu! Nije me se gavran dočepa! Jesam li ja sanja ono sinoć? Mora da me bura izludila... Mokar sam od znojka ka da sam se kupa! Tribam se umit, di mi je lavandin?! A tu si...

(Zagrabi rukama vodu, čuje se pljuskanje vode, pa zastane.)

LUCIJANO: Ma... Čije su ovo ruke na meni, kakva mi je ovo čudna glatka koža? Ča je ovo? Sanjam li ja to još uvijek? Ma di sam ogledalo odložija?

(Brzo ode do ogledala u kutu sobe. Pogleda se, a suze mu navru na oči.)

LUCIJANO *(uzbuđeno):* Da se vidim sada... Asti Gospe, pa ja sam... Ja sam opet mlad! Mlad!!! Vidi to gizdavo lice, lipši sam nego car Franjo! Hvala ti, Gospe moja, hvala ti! E moj Lucijano, lipog li oproštaja od ovog svita! A ča ću sad? Ma idem odma u ribe, a ča ću drugo! *(Čuju se njegovi brzi koraci.)* O otkada nisam tako brzo siša niz skaline! Ma vidi, jel ono šjora Margareta?! Ne smi me pripoznat!

Prizor 4. DAN – ULICE MJESTA

(Mladi Lucijano istrči iz kuće, kroz uske uličice trči nizbrdo prema rivi. Šjora Margareta stoji pred svojim stubama s kašetama punim rajčica.)

ŠJORA MARGARETA: Ajme, ko će mi pomoć s ovim kašetama? ... Nisam baš sav pomidor s pjace tribala kupit, al ča ću sad kad jesam! Di je sad moj Šime, moj nesritni Šime, ča mi ga more odni... Ah, moj Šime... Ma... tko je onaj mladić ča juri ka da ga vitar nosi?!

LUCIJANO *(trči):* Ja sam mlad! Ja sam mlad!

ŠJORA MARGARETA: Pa kad si tako mlad, odnesi mi ove kašete uza skale!

(Lucijano odnese sve kašete do vrha stuba, čuju se koraci, u daljini galebovi.)

LUCIJANO: Evo, šjora Margareta! Uživajte u svom pomidoru!

ŠJORA MARGARETA: Kako mi ime znaš, a nikad te pri nisam vidila? Ili jesam? ... Ma kad bolje pogledam i ličiš mi na nekoga! Kako ti je ime?

LUCIJANO *(odlazi):* Ne smim vam reć! Doviđenja, šjora! Uh, dobro je, nije me pripoznala! Ma vidi ča mi je riva danas sva u suncu! Di sam barku ono zaveza, a eno je! *(koraci, galebovi, šum mora)* U, ča sam je čvrsto zaveza... ka da više nikad neću plovit!

Prizor 5. DAN - RIVA

(Barba Luka, šezdeset devet godina)

(*Lucijano odvezuje barku.*)

BARBA LUKA: Ma tko to odvezuje Lucijanovu barku...?! Ča to činiš, mangupe jedan? Jel ti to barku kradeš?

LUCIJANO: Ne kradem, barba! To je moja... Barka moga... Oca Lucijana!

BARBA LUKA (*sumnjičavo*): Ti da si sin od Lucijana? Nisam ni zna da ima sina. A di si dosad bija?

LUCIJANO: A ne živim vam ja tu, iz Argentine sam doša!

BARBA LUKA: A što je je! Isti si ka on kad je bija mlad. Ja sam ti barba Luka. Nekad smo ti otac i ja bili najbolji kompanjoni, ali smo se posvadili i dvajs devet lita nismo riči progovorili. E, ča ti je život...

(*Obojica dulje vremena šute. Galebovi, šum mora, negdje daleko pjeva klapa.*)

LUCIJANO: A zašto ste se... Zavadili s mojim ocem, barba Luka?

BARBA LUKA (*suznoga glasa*): E, mali moj, to ti i je najgore od svega. Posvadili smo se oko jedne divojke, razumiš ti mene, ali ona kad je vidila kako se uništava prijateljstvo, ni više tila ni jednog ni drugog. A mi više nikad nismo progovorili. Bidan ti je ovi život i gorak, lipi moj. Dok ne ostariš, ne znaš da imaš samo jedan.

LUCIJANO: Barba Luka, ja sad grem u ribe, a kad se vratim, sist ćemo, popit bevandu i popričat o mome ocu. Tija bi znat kako mi je otac živija i ča ljudi o njemu misle, govore.

BARBA LUKA: A ne vole ti njega baš ljudi, ne vole! Nije on zla srca, to ne, ali težak je! Pretežak. Ima naglu narav kojom uništi sve ono ča bi dobro htija učiniti!

LUCIJANO: A tako kažete... Pa, di ima dima, ima i vatre... Idem ja sada, a vi mi ostajte zdravo...

BARBA LUKA: Mali, dobro otvori oči tamo vanka na moru! Rekli su mi ribari da je kit zaluta u valu! Pazi da ti barku ne privrne!

LUCIJANO: Kit u našoj vali, ajme koje sriće! E, ako ga sad ne vidim, nikad ga neću ni vidit! Ne vraćam se prije mraka, barba Luka, ne brinite se ako me nema!

Prizor 7. DAN – PUČINA

(Svira dalmatinska glazba. Protok vremena. Galebovi, more.)

LUCIJANO: Ajmeee, otkada nisam ovako bacija mrižu... Kad bi samo ovaj dan moga trajat vječno... Već se i mračī... Eno moje rive, a nema koga da užga feralē... Moram poč, onaj sivonja od gavrana me čeka... Tribalo bi ga na gradele ko srdelu okrenit! Ma jel me ono na rivi čeka Bepina?! Nju sam zaboravija... Ajme, ća ću joj reć?

Prizor 8. SUTON – RIVA

BEPINA *(više prema njemu):* Ej, jeste vidili barba Lucijana? Evo pada mrak, a on još nije feralē užga! *(Zbunjeno.)* A zašto ste uzeli njegovu barku?

LUCIJANO: Čekaj, dite, da zavežem barku... Eto ga... Slušaj, moram ti nešto reć. Nisi više tako mala, pa ti neću tajit. Barba Lucijano je umra, pokoj mu duši.

BEPINA: Kako umra? Ma kako umra?!

LUCIJANO: Barba Lucijano je bija jako, jako star. Ka i tvoja nona kad je otišla ća! Ti si velika cura i možeš to već razumit.

(Bepina zaplače.)

BEPINA *(tiho, drhtavim glasom, za sebe):* Onda je on sad kod oca svih riba, ka svi ribari koji umru... A ko će sad onda svaku večer užgat feral ispid moje kuće, barba?

LUCIJANO *(potreseno):* Nać ćemo već nekoga da ga užga, dite...

BEPINA: A ća si ti činija u njegovoj barci? Ko ti ju je da?!

LUCIJANO: Ja sam ti Lucijanov sin. Doša sam ga pokopat, ali se sutra vraćam doma u daleku zemlju i više me nikada nećeš vidit.

BEPINA: Ako si mu sin, onda užgaj ti moj feral!

LUCIJANO: Ne smim, dite. A Bog zna da bi tija...

BEPINA: Samo ovi put, molim te!

LUCIJANO: Ma dobro, ća ću... Ko da je nekoga briga. Ajmo užgat taj tvoj feral!

BEPINA: Ja ću vam skale donit! Čekajte! Odmah su mi tu iza vrata... Ajme, pomozite mi, preteške su mi, past ću!

Prizor 9. NOĆ – RIVA

LUCIJANO: Evo, evo, primija sam, pusti ih sada da ih naslonim... Di su mi šibice... (*Čuje se kresanje šibice.*) Evo, dite... tvoj feral gori. A sad ajde kući i ne plači za barba Lucijanom jer on je na mistu lipšem od ovoga svita, viruj mi! Zbogom, dite!

(Bepina ostane sama. Iz daljine se začuje pljusak vode. Bepina potrči do ruba rive.)

BEPINA: Kako jako svitli misec nad morem kad nema ferala, to nisam ni znala! Di je sada moj barba Lucijano, di je? Ajme, kakva je ono riba div ća baca vodu u zrak?! Pa to je... to je otac svih riba! Idem mu reć da mi vrati barba Lucijana! Uzet ću barba Lucijanovu barku! Srića da mi je njegov sin upalija feral, inače je u mraku nikad ne bi našla!

Prizor 10. NOĆ – ISPRED KONOBE

(Lucijano ide do barba Luke. Koraci, pjesma klape, cvrčci.)

LUCIJANO (*sebi u bradu*): E, draga moja Bepina, nemoj nikad upoznat život kako sam ga ja upozna... Eto mi najboljeg kompanjona, a ja ne smim reć tko sam... Dobra večer, barba Luka, evo sam doša...

BARBA LUKA: A di ti je ćaća? Noć je, a nije još užga ferala.

(Lucijano sjedne za stol preko puta njega.)

LUCIJANO: Moram vam nešto reć... Ja sam doša jer mi je otac umra.

BARBA LUKA (*iznenađeno*): Ma kako je umra, pa nisu ni zvona na crikvi zvonila?

LUCIJANO: Otac je tako tija. Tiho je živija, tiho je i otiša. Samo bi volija da znate da je svima sve oprostija i da je molija da se i njemu isto oprost.

BEPINA (*vesla prema kitu, počinja puhati vjetar; zvukovi veslanja, vjetar, slabiji valovi*): Ajme ća je teško veslat! Di je otac svih riba? A, eno ga tamo, mangupa! Oče svih riba! Tribam te nešto pitat, dođi!!!

(Lucijano i Luka ispred konobe.)

BARBA LUKA: Ljudski je praštati, mali, ali čovik radije pamti zlo dok ne shvati koliko je glup... ispričaj me, kasno je, moram poč!

LUCIJANO: Ostani... Ostanite bar još malo barba Luka, nikad nisam govorija s... Nekim ko mi je poznavao oca!

BARBA LUKA: Zbogom, mali, i sretan ti put... Daleko je Argentina!

LUCIJANO (sebi u bradu): Je, daleko je... A ja još dalje idem, kompanjone moj. Eto, izgleda da sam se pozdravija sa svima koji su znali da postojim... Skoro će ponoć, idem još malo vidit svoje more...

Prizor 12. NOĆ – PUČINA

(Bepina u barci doziva kita. Valovi se čuju sve jače, zagrmi grom.)

BEPINA (viče): Oče svih riba! Oče svih riba! Molim te, vrati mi barba Lucijana!

(Izroni kit, čuje se žubor vode. Barka se jako zaljulja i prevrne, zajedno s Bepinom, koja pada u more. Čuje se pljusak.)

BEPINA: Aaaaaaa, upomooooć! Moram se primit za kormilo! Zašto si mi barku prevrnija, ja ti ne znam plivat!

Prizor 13. NOĆ – RIVA

(Lucijano na rivi. Čuje se lepet krila i kreštanje gavrana.)

LUCIJANO: Eto ti rive moje... Čekaj, ma ko je to ugasija Bepinin feral?! Ma to je onaj sivonja, gavran! Eno ga, još i sjedi na njemu! (*Ijutito*) Ča to činiš, nesritniče? Ča ne pustiš da ditetu gori feral?!

GAVRAN: Nisam ja nesretnik, nego ti! Nismo li imali dogovor da ni slučajno ne pališ ferale?

LUCIJANO: Ma kakvo si to stvorenje kad te guši ditetova srića? Nisam te ni triba slušat!

(Gavran zagrakće gotovo zaglušujući.) Aaaa, ča se dereš, uši si mi probija!

GAVRAN: Tvrdoglav si poput mazge, starino! Zašto me nisi poslušao? Prekršio si dogovor i to ćeš skupo platiti! Jer si feral palio, tvoja je barka jednu dušu odvela

gdje nije trebala biti. Ti si je ka tmimi poslao! Ili, ako će ti jasnije biti, ocu svih riba!

(Udari grom, fijuče vjetar, čuju se valovi. Bura je sve jača.)

LUCIJANO: Ajme, Bepina! Ča sam to učinija?! Moram brzo do Luke!

BEPINA: Ajme meni, ča su se valovi podignuli! Ne smim pustit barku, ne smim! Oče svih riba, pomoz! Pozovi Lucijana, on će me spasit!

Prizor 14. NOĆ – KUĆA BARBA LUKE

(Lucijano lupa po vratima barba Lukine kuće.)

LUCIJANO: Luka!!! Lukaaaa!! Otvaraj, otvaraj!

BARBA LUKE: Ma ča lupaš tako, mali? Ka da su ti đavli za petama...

LUCIJANO: Brzo, brzo! Bepina je uzela barku i izašla na more!

BARBA LUKE: As ti Gospe! Čekaj da uzmem feral! Evo ga, trči, trči! *(Čuju se trčeći koraci i ubrzano disanje.)* Ovo je moja barka! Skini nas s veza mali i ulazi, brzo!

Prizor 16. NOĆ – PUČINA

(Bura sad već bjesni, vjetar fijuče, čuju se gromovi, zvuk kiše, galebovi.)

LUCIJANO: Bepiiiiinaaaaa!

BARBA LUKE: Bepiiiiinaaaaa!

LUCIJANO: Vidi, ono je njena lutka! Zaronit ću!

(Skoči u more. Čuje se pljusak o vodu. Zatim izađe na površinu pa se čuje snažan udisaj zraka. Čuju se gromovi, valovi, galebovi, kiša.)

LUCIJANO: Gospe moja, ko će je nać po ovoj neveri! Bepinaaaaa! Bepinaaaaa!

BARBA LUKE *(uzbuđeno):* Mali, gledaj tamo! Eno je, drži se za barku!

LUCIJANO: Gospe blažena! Idem po nju, ti ostani na barci da je primiš! Tu sam, Bepina! Ne puštaj barku!

BEPINA (*tiho, na izmaku snaga*): Ka da me netko zva! Jel ja to sanjam?!

LUCIJANO: Bepina! Izdrži još samo malo! (*Zvuk pljuskanja od plivanja.*) Evo, držim te, dite moje, jesi li dobro?

(*Bepina se nakašlje, jer se već nagutala vode.*)

BEPINA (*tiho, ali sretno*): Znala sam da ću vas nać, barba Lucijano!

LUCIJANO: Ma kako znaš da sam ja kada sam...? Aaaa, vidi mi ruke! Ponovno one stare i nemoćne ruke! Prošla je ponoć, bit će... Popni mi se na leđa, Bepino, idemo do barba Luke! Ne puštaj me, jesi li čula!?

BEPINA: Neću vas pustit, barba Lucijano!

LUCIJANO: Idemo sada! Drži se mala! Kakva nevera, samo da i Luku ne prevrne! Luka! Luka! Primi dite!

BARBA LUKA: Primija sam je, pusti je da je uzmem u barku! A otkud ti, starino, di ti je sin?!

LUCIJANO: Sve ću ti reć, baci mi mrižu da se uvatim!

BARBA LUKA: Sad ću ti bacit! Ide veliki val, primi se za barku, starino, primi se!

(*Čuje se zvuk prelijevanja golemog vala.*)

BEPINA: Barba Lucijano! Neeee! Poklopija ga je val! Moram po njega!

BARBA LUKA: Ne, Bepina, potonija je! Utopit ćeš se i ti!

BEPINA (*plače i viče*): Pustite me, barba Luka, pustite me! Oću kod barba Lucijana!

BARBA LUKA: Znam, dite, i ja bi mu pomoga da mogu, al ne smim te pustit, oprost! Ne možemo ništa više! Zbogom, kompanjonu...

(*Bepina i Luka plaču. Nevera bjesni.*)

Prizor 17. NOĆ – POD MOREM

(Lucijano tone u mrak mora. Potpuna tišina.)

LUCIJANO *(glas njegovih misli)*: Eto me tamo gdje sam sinoć i triba krenut! Ima li lipšeg humka za ribara od mora?! Ča to ide prema meni, kakvo je to jarko svjetlo? Pa to je... to je bili anđeo! O Gospe draga, bili anđeo dolazi po me! A mislija sam da su poslali crnoga gavrana...

ANĐEO: Lucijano moj, kako si zaslužio, tako ti je i poslano... A sada primi moju ruku, i pođimo!

LUCIJANO *(lagani smijeh od srca)*: I mislija sam da ćeš to reć...

KRAJ